

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Appendix, De impedimentis matrimonii cum dirimentibus tum
impedientibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

phaniam, & à feria quarta Cinerum usque ad octavam Paschatis inclusivè ex Concil. Trid. Sess. 24. cap. 1. de reform. matrim. Alioqui Jure vetati prohibeantur ab Adventu ad Epiphaniam à Septuagesima ad octavam Paschatis, a diebus Rogationum ad octavam Pentecostes, can. Non operies. 8. cum seq. XXXIII. q. 4. c. Compellamus 4. usq. deferimus: quia illis temporibus communio erat in precepto, eaque festa sunt omnium toto anno occurrentia celeberrima, solemnitates autem nuptiarum vehementer à spiritualibus avocant, & ad carnalia trahunt, Sylvest. in Summa V. Matrimonium cap. 3. Cæteroquin absque solemnitatibus, id est benedictione sponsi & sponsæ inter Missarum solemnia, traductione sponsæ in domum sponsi, cum conviviis, saltationibus & aliis id genus pompis nuptialibus, etiam prædictis temporibus matrimonium contrahere, ac consummare licet.

APPENDIX & ἀναφεραίσθω.

De impedimentis matrimonii cum dirimentiibus tum impedientibus matrimonium.

1. Impedimenta dirimentia matrimonium.

2. Impedimenta non dirimentia.

Praeter impedimenta matrimonii, de quibus cum Pont. egimus hactenus, sunt & quædam alia partim dirimentia, partim impediens: quare ut plenior eorum habeatur cognitio, non absire fuerit, compendio quodam omnia & singula hic recensere co ordine, quo supra Tit. 1. §. 10. *bujus libri*, versibus quibusdam comprehensa & proposita sunt.

Inter impedimenta igitur dirimentia primò locum obriner Error & Conditio sive qualitas status, de quo supra Tit. 9. de conjugio servorum.

1. Secundum est Votum continentiae sollemnem, de quo 6. Qui Clerici vel votentes, &c.

Tertium est Cognatio, de qua Tit. 11. & 12. De cognat. spirituali & de cognat. legali.

Quartum est Crimen, de quo Tit. 7. De eo, qui duxit in matrim. quam polluit per adult.

V. Est disparitas cultus, quæ scilicet repe-

titut inter baptizatum & non baptizatum seu infidelem, veluti Judæum, paganum; & non modò impedit contrafati matrimonium inter fidem & infidelem, verum etiam contractum dirimir, (licet fidelis cum catechumeno, id est in fide Catholicæ instructo, & volente baptizari, contahat, can. Non operies & ibi Gloss. XXVIII. q. 1. Quamvis enim inter infideles, id est non baptizatos possit esse verum & legitimum matrimonium, quatenus est contractus quidam, ut multis probat Gratianus d. loco in Summa; etiam in secundo consanguinitatis gradu, quandoquidem, cum extra Ecclesiam sint, non ligentur sacram Canonibus, & Gaudemus 8. inf. de divort. nec dissolvatur eorum matrimonium, si postea convertantur ad fidem, d. c. Gaudemus: tamen matrimonium, prout est Sacramentum, ac proinde supponit Baptismum, non potest esse inter fidem & infidelem, can. Iudaorum, can. Cave xxviii. q. 1. Hinc in l. Ne quis Cod. de Iudeis, si Christianus Judæam, vel Judæus Christianum in conjugem sibi absceiverit, publico iudicio adulteri instar, tenetur. Unde patet, ne quidem inter fidem & infidelem consistere matrimonium, ut est contractus legitimus, arg. c. Veniens sup. de presb. non baptizato; quia scilicet contra leges fit.

VI. Vis sive metus gravis, qui cadere possit in constantem virum, dummodò incusus fuerit ad contrahendum matrimonium, de quo supra Tit. 1. §. 9. n. 4. lib. bujus. Illud hic restat inquirendum, an inter raptorem & raptam consistat matrimonium. Negat Justinianus, in l. unica Cod. de raptu virg. Contrarium statuit in c. ult. inf. de raptoribus, jundio cap. penult. inf. de secundū nupt. Hocque jus sequitur, servata tamen moderatione Conc. Trid. Sess. 24. c. 6. de reformat. matrim. ubi decernit, inter raptorem & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Et addit: Quod si raptæ à rapto separata, & in loco tuto & libero constituta illum in virum habere conenserit, eam raptor in uxorem habeat; & nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium & favorem præbentes sint ipso jure excommunicati ac perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces; & si Clerici fuerint, de proprio gradu decidant. Teneatur præterea raptor mulierem raptam,

sive eam uxorem duxerit, sive non duxerit, decenter arbitrio Iudicis dotare.

VII. Ordo sacerdotum quo sive Tit. 6. *Qui Clerici vel uoyentes matrem contrahere possint.*

VIII. Ligamen seu vinculum prioris matrimonii, contracti per verba de presenti, de quo Tit. 4. de sponsa duorum: nam licet Tit. ille solum inscribatur: *De sponsa duorum*; tamen in eodem agit etiam Pont. de eo, qui contracto prius matrimonium cum una, eadem vivente contrahit cum alia, & è contra.

IX. Honestas seu Justitia publicæ honestatis, de qua supra Tit. 14. de consanguinitate & affinitate. §. 4.

X. Affinitas de qua d. Tit. de consanguinitate & affinitate. §. 3.

XI. Impotentia coeundi, de qua Tit. 15. *De frigidis & maleficiatis.*

Denique est impedimentum clandestinæ desponsationis sive matrimonii clam contracti, de quo Tit. 3. *De clandestina desponsatione:* quod novissime per Concil. Trid. effectum est dirimens.

Inter impedimenta non dirimentia matrimonium primum est, interdictum Ecclesiæ, de quo proxime Titulo superiori dictum est.

2. Secundum est temporis interdicti seu temporis fertati, vulgus clausum vocat, de quo d. Tit.

Tertium, Cognatio spiritualis, orta ex Catechismo. Notandum enim, quod, quemadmodum ex Baptismo & Confirmatione oritur quedam cognatio spiritualis perfecta: ita etiam ex Catechismo oritur quedam spiritualis cognatio imperfecta, cap. *Contrafalso sup. De cognat. spirituali*, cap. 2. eod. in 6. Catechismus vero est iustitio baptizandi solemniter à Sacerdote facta priusquam baptizetur, de artibus fidei Catholicæ Romanae credendis, respondentem patrino, nomine baptizandi, can. *Ante baptismum De consecrat. distinet* 4. Ex hac itaque instructione cognatio oritur spiritualis imperfecta, inter easdem personas, inter quas ex Baptismo, olimque extendebarunt ad omnes, ad quos cognatio ex Baptismo. Nam Catechismus ex natura sua est quoddam initium Baptismi & regenerationis spiritualis, ideo que prout ex Baptismo nascitur cognatio spiritualis, ita & ex Catechismo oriatur debet, con-

formiter ad cognitionem ex Baptismo, tanquam ad mensuram suam: ac proinde pariter quoque extendi debet, cum sit eadem ratio unusque, si non quoad dirimendum matrimonium, saltem quoad impediendum. Quod addo, quia cognatio hæc spiritualis ex Catechismo est tantum impediens, non etiam dirimens impedimentum, ita vero etiam dirimens. Hinc sequitur, hanc cognitionem per Concilium Tridentinum restrictam esse ad eum modum, quo cognatio spiritualis ex Baptismo vel Confirmatione restricta est, nempe ut contineatur dum taxat inter catechisantem & catechisatum, ejusque parentes. Ceterum, ut ante diximus, existimat Sanchez *De matrimonio lib. 7. disput.* 10, can. per Concilium Tridentinum non solum esse restrictam, sed etiam prorsus sublatam.

IV. Sponsalia, cum alio vel alia ante constituta, de quo Tit. *De sponsa duorum.*

V. Votum castitatis simplex, de quo in c. *De voto in 6. in cap. 3. 5. & 6. sup.* Qui clericu vel uoyentes, &c. Hoc impedimentum oritur, iam ex voto Religionis, absolutum proficiens castitatem: item ex voto suscipiendo sacros Ordines aut non nubendi, ut pater ex cap. *Monimus*, c. *Consultus*, & *Rarus* sup. *Quicunque uoyentes &c.* Vide plenius *Navar. in Manuali*, 22. n. 73.

VI. Crimen incestus, de quo Tit. *De eo qui cognovit consang. uxoris sua.*

VII. Raptus sponsæ alterius, can. *Statutum xxvii. qu. 2 juncto cap. fin. inf. De raptoribus.* Ubi adverte cum, qui rapuit sponsam alienam, cum nulla posse contrahere, & inter raptorem ac raptam esse impedimentum dirimens, quādiu rapta manet in potestate raptoris, ut antē diximus: ac denique raptum non sponsa nullo modo impeditre matrimonium cum alia non rapta.

VIII. Uxoridium seu cædes uxoris sui, can. *Admonere & can. Interfella* xxxiii, quest. 1. Quod intellige de simplici occisione, quia conjuncta cum adulterio impedimentum efficit dirimens. Intelligeruntur de cæde facta propria auctoritate, nam si quis uxorem auctoritate publica & tanquam Justitiae minister occidat, nec peccat, nec impedimentum hoc incurrit, iuxta doctrinam communem. Eadem pena extenditur ad mariti cædem. Nec obstat, quod

pœna non debet extendi ultra suum casum, quia, ut Navar. d. loco n. 74. id fallit in iis correlative, in quibus eadem ratio idem suaderetur pro ut hie.

IX. Suscepit proprii filii de sacro fonte seu Baptismo, eo animo facta, ut ob cognitionem spiritualem inde contractam debitum conjugale alteri parenti substrahatur: talis enim, mortua conjugé, cum alia contrahere prohibetur, can. Deo xxx. q. 1. Eadem est ratio de eo, qui tenet filium in Confirmatione.

X. Cædes presbyteri, quando scilicet quis convictus in judicio de ea fuerit, c. Qui presbyteri inf. De pœnit. Et remissione.

XI. Solemnis pœnitentia: æquum enim est, ut qui semel solemnem pœnitentiam egit, tota vita lucrum præ se ferat, can. De his & similibus xxxiii. quæb. 2.

XII. Conjugium scienter contractum cum Moniali profella, can. Si quis xxvii q. 1. His ad di potest excommunicatio major & minor: nam cum ea impedit omnium Sacramentorum perceptionem, similiter impedit, ne matrimonij Sacramentum legitime suscipiatur.

Denique quodvis peccatum mortale, quo contrahens tempore contractus detinetur: cum enim matrimonium sit Sacramentum, sanctè tractandum est, Conc. Trid. Sess. 24. cap. fin. in fine De reformat. matrim. Vide de his omnibus plenius Navar. d. loco num. 74. Et seqq. Covar. 2. p. De sponsalib. cap. 6. Ceterum in impedientiis non ditimentibus dispensare Episcopus potest: præterquam in sponsalibus cum alio velalia contractis, quia talis dispensatio contiperet in se injuriam tertii, cui si ipse cedat, potest alter jure suo, liberè, cui voler, matrimonio jungi: & præterquam in voto Castitatis ac Religionis, quia summo Pontifici super hoc reservatur dispensatio. Vide Navar. d. loco n. 85.

ubiqui tradit, quando ob consuetudinem non sit opus in his petere dispensationem.

TITULUS XVII.

Qui filii sint legitimi.

1. Legitimi sunt nati ex justis nuptiis.
2. Ex parentibus publicè & solemniter matrimonio junctis.
3. Legitimati per subsequens matrimonium.
4. Legitimati à summo Pont. vel alio Principe.
5. In adoptionem dati.

De ratione & modo contrahendorum matrimoniorū haecenus abunde dictum est. Hoc Tit. agitur de effectu & fructu matrimonii rite contracti, de legitimis scilicet filiis: illi enim aut nascentur tales, aut fiuntur.

Legitimi igitur in primis sunt filii, qui ex legitimo matrimonio seu justis nuptiis procreantur, e. Causam 7. c. Pervenit 11. b. t. Et hi dicuntur naturales & legitimi, quasi quos natura & lex civilis agnoscit, ut distinguantur à naturalibus & à legitimis tantum.

2. Secundò, legitimi sunt, qui ex parentibus publicè quidem & solemniter (prout præscribitur in c. Cum inhibito sup. De defensionat imput.) sed nulliter, propter aliquid impedimentum latentes, matrimonio junctis nati sunt, licet postmodum declaretur matrimonium nullum, d. c. Pervenit &c. Cum inter 2. b. t. adeò ut ignorantia & bona fides unius hac in re sufficiat, si modò juncti fuerint in facie Ecclesiar. juxta d. cap. Cum inhibito Ideoque si conjugatus, vivente prima uxore, in facie Ecclesiar. cum secunda, hoc ignorantia, contrahat, proles eorum legitima erit, & quidem quoad omnia, etiam feuda & hæreditates, idque favore prolis, c. Ex tenore 4. b. t. Praesumitur autem bona fides, quamdiu non appareret mala, e. 2. & ibi DD. b. t. Sed & ex matrimonio errore juris probabili, qui scilicet bonam fidem parere possit, veluti dum erratur in decisione juris dubii) contracto legitimam problema nasci communiter placuit, per c. Per venerabilem 13. & d. c. Ex tenore h. t.

3. Tertiò, nati ex soluto & soluta, inter quos consistere matrimonium poterat, licet ab initio illegitimi fuerint, per subsequens matrimo-